

Ebicykl 2005 na koloběžce dle Viktora

Psáno dle psaných poznámek z Ebicyklu, čerstvých vzpomínek, fotografií a poznámek v itineráři.
23-VII-2005 Viktor Jelínek

Úvod

Nemajíce kolo v pořádku a jsouce očekáván již ve středu zpět v práci ve Philipsu kvůli workshopu (návštěva W.M.J. z Blackburnu, kterouž jsem organizoval) rozhodl jsem se jet EBI2005 na mnou již po dva roky osvědčeném dopravním prostředku – koloběžce. Jednou přece musím zkusit jet dlouhé tratě a v kopcích. Což to tedy nezkusit samotný EBICYKL? Co mne nezahubí, to mne posílí!

obrázek 1 – Ilustrační foto z první etapy – sedlo Grajnár.

0-Etapa (Příprava a cesta na Ebicykl; Olomouc – Spišská nová ves) – Sobota 16-VII-2005

Itinerář:

Dopravit se do 21h00m do školy na sídlišti „Mier“, kde se první noc spalo a byl odstartován taky 22.Ebicykl.

Dojezdová mapa:

Mapa 1 – příjezd do Spišskej Novej Vsi

Popis jízdy:

Z Česka jedou denně jen dva přímé vlaky na Slovensko mající „hitlák“. To znamená, že přepravují kola a jiná zavazadla. Existují i ostatní varianty, ale již s přeseďáním během cesty a tudíž i s malým rizikem o bicykl. Odpolední Košičan se dal být očekávan zcela naplněn koly ebicyklistů i ostatních. Zbývala tedy půlnocní Cassovia s odjezdem 2h39m z Olomouce. Pro případ pohodlí a snadnější možnosti spánku jsem zvolil 1.třídou, což sice stálo nemálo (~800CZK), ale čisté a úplně sklopné sedadlo a více prostoru v kupé za to zcela stálo. Před odjezdem v noci bylo horko a stejně jsem moc nespál. Co se dalo, dospal jsem ve vlaku, který jel na čas a bez nijakého zpoždění. Přejezd hranic byl formalita. Digitální foťák zůstav po celou cestu ve vlaku v batohu. Byl totiž úplně na spodu a nechtělo se mi to vybalovat a přehrabávat. Cesta kolem Vysokých Tater přes Štrbu byla úchvatná. Příště, až tudy pojedou, musím udělat nějaké fotky. Vlakem jeli ještě Hájci, jinak již nikdo.

Na nádraží čekal Krcha i s pojízdným „traktorem“ (Dacia Combi). Jeli jsme se ubytovat do školy a pak jsem jel na návštěvu ke Krchům. Celý den jsem v podstatě strávil u Krchů doma. Povíдали jsme si a povíдали. Postupně sem dorazil Tarantule a Olga i s Hejtmanem.

Eva je na tom zdravotně docela špatně. Je již zcela nepohyblivá a naprosto odkázaná na pomoc rodiny. Krcha je kvůli "posrané" slovenské legislativě bez příjmů (člen rodiny se nemůže stát sociálním opatrovníkem člena rodiny) a žijí jen z Evina důchodu. Je vidět, že se jim moc nedostává prostředků. Jinak jsou stále veselé myslí a žvaní jim to oběma stále jako před lety, kdy jsem je oba potkal naposled. Domácnost jim obveseluje tvor vypadající jako malý rezavý pes, ale není to pes. Dle rodného listu j'byl dědečkem vlk a babičkou liška. Krcha jej našel toulavého a opuštěného v zimě, tak jej vzali k sobě na domov a dostal jméno „Ryško“ jak je rezavý. Velice přítulný psí tvor.

Krchovci se prý k Ebicyklu přidají až v Rimavskej Sobotě.

Od Krchů jsem odcházal kolem 16h ke Košičanu a pak jsem již zůstal ve škole. Dal jsem si „teplou“ sprchu. Voda měla být teplá, ale kotelna asi spala a voda měla teplotu jarního potůčku. Studoval jsem trasu na další den a odpočíval a sbíral síly. Malinko jsem si zchrupnul.

Briefink začal přesně o deváté večer pokřikem a hymnou, stavy obou měščů, Sirův opis následující trasy. Nováčci se představili sami a jako úkol ku přijetí do stavu ebicyklistického dostali štafetově dovést brzdu od kola železničního vagónu až do cíle Ebicyklu. Tentokrát budou nováčci slavnostně pasováni až na konci Ebicyklu v Blatničce.

Stav vozových hradeb je úctyhodný. Pojedou celkem tři auta. Jedno je Nebeského hydromechanika, jako obvykle. Druhé opatřil Vatikán s Podvatikánem a třetí jede nováček Honza Plachetka (přivezl Víťu Dostála). Pokud pojedou ještě i Krchovci, jsme schopni vést i „svařovací agregát na kola“.

Cykloúduje:

Čas odjezdu: 01h 45m Čas příjezdu: 10h 00m

Čistý čas jízdy: h m Ujetá vzdálenost: km

Průměrná rychlost: km/h Maximální Rychlost: km/h

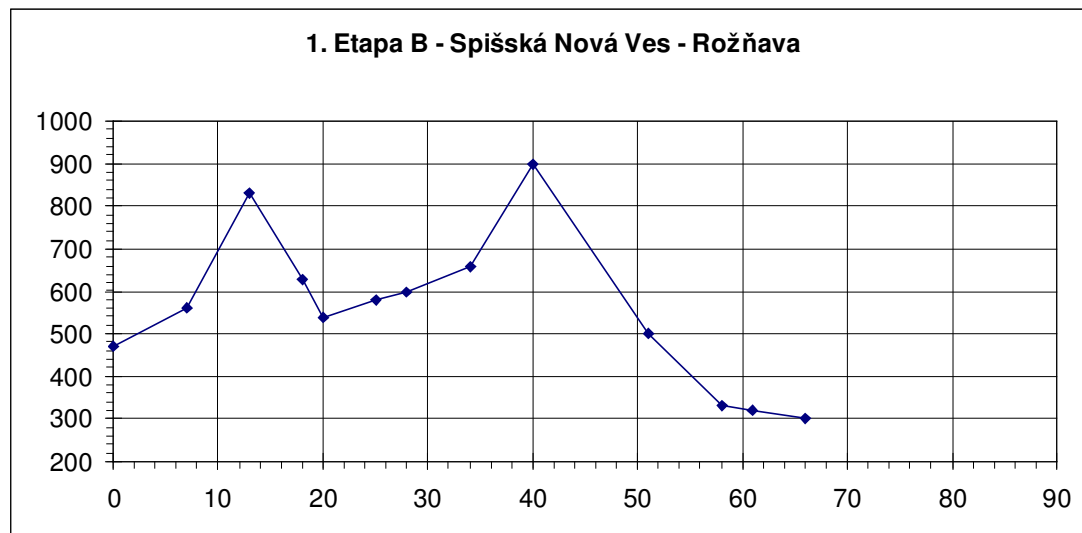
Ujeto cca 10km. Něco na cestě z domova na nádraží a něco od nádraží ve Spišskej ke škole. Jel jsem zde celkem 3x. Jednou s bagáží a dvakrát vítat ostatní ebicyklisty.

1-Etapa (Spišská nová Ves - Rožňava) – Neděle 17-VII-2005

Itinerář (doporučená trasa):

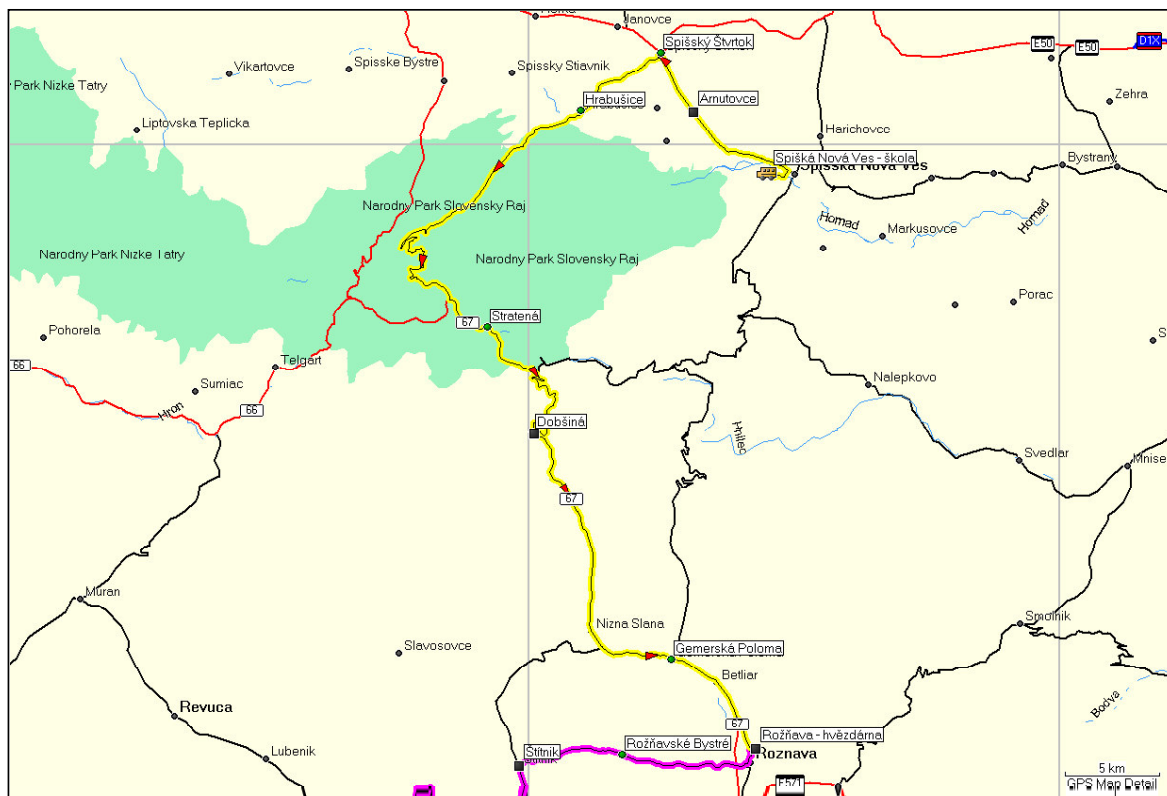
Neděle - 1 ETAPA B - Spišská Nová Ves - Rožňava							
km	mnm	Odkud Kam	Směr	Silnice	Cyklostezka	Mapa	Poznámky
0	470	Spišská Nová Ves		533		63	
7	560	Novoveská Huta kostel		533		63	
13	830	Zimná dolina	<---	546		63	
18	630	Hnilčík kostel		546		63	
20	538	Nálepkovo žel. stanica	--->			63	
25	580	Tretí Hámor žel. zast.				63	
28	600	Nálepkovo-Peklisko žel. zast.				63	
34	660	Hnilec kostol	<---	533		63	
40	900	sedlo Súľová		533		63	
51	500	odbočka k hájovně Podsúľová		533		63	stále po hlavní
58	330	Gemerská Poloma	<---	67		85	
61	320	Betliar		67		85	
66	300	Rožňava				85	

tabulka 1 – 1.etapa doporučení

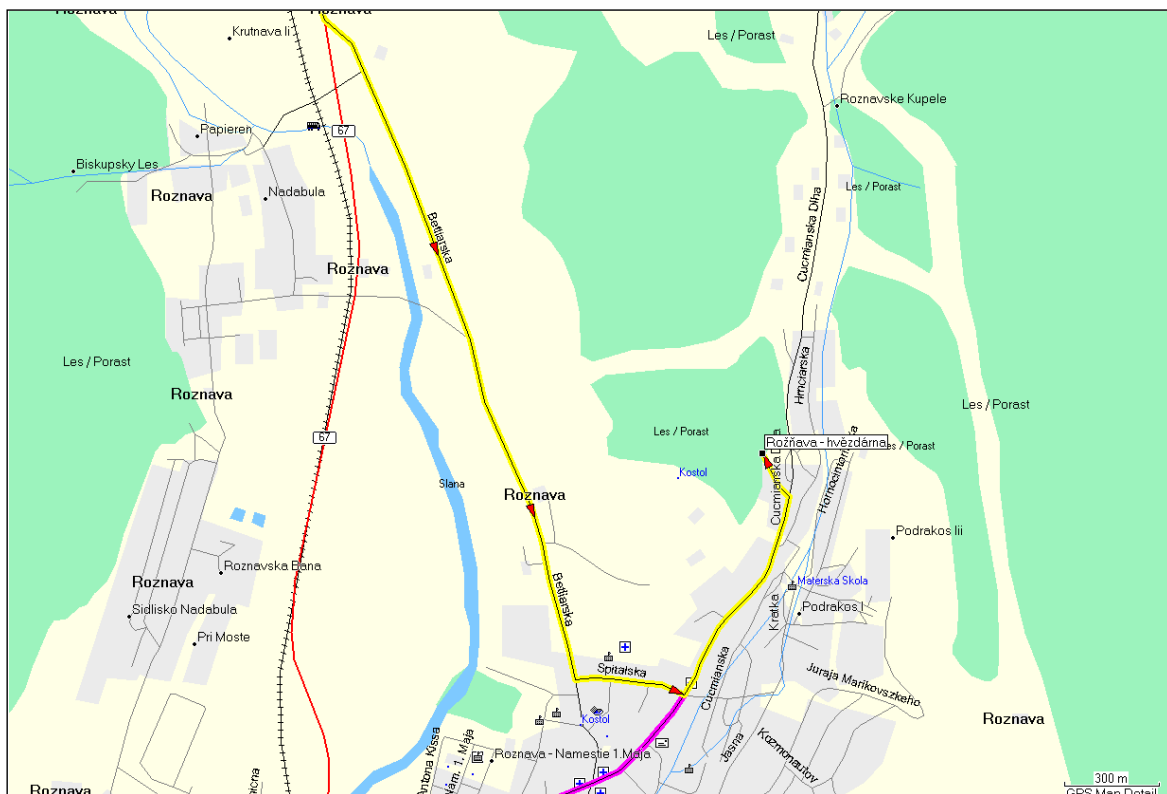
Graf 1 – 1.etapa dle doporučení

Mapa 2 – trasa 1.etapy

Dojezdová mapa:

Mapa 3 – dojezd do Rožňavy.

Mapa není zcela správná. GPS poloha hvězdárny není přesná. Ale jinak je to přibližně na stejné straně města.

Popis jízdy:

Na etapu jsem vyrazil první, abych získal nějaký náskok oproti cyklistům. Je co jsem se ustrojil, připravil, nasnídal a vytáhnul koloběžku – začalo pršet. Déšť se neustále zesiloval a obloha se tvářila, jakoby mělo pršet celý den. Tak jsem přibližně ještě půlhodinu počkal a pak jsem se oblékl do pláštěnky a vyrazil na první etapu.

Dle Sirovy rady jsem na hlavní silnici před mostkem odbočil doprava – a skončil jsem u brány nějakého podniku ve slepé ulici. Pomocí mapy a přibližného směru jsem se tedy vymotal ze Spišskej a pomaličku do kopce ukrajoval první metry. Na výjezdu z města je odbočka do místní ZOO.

Kopec nebyl prudký, ale vytrvalý. Abych se neunavil, zvolil jsem metodu chvíli se odrážet, chvíli volně krokem vedle koloběžky, chvíli krokem na koloběžce bez odrazu. Velbloudí vak na zádech v batohu se mi jevil jako nanejvýš potřebný. Zastávky jsem činil dle sklonu kopce po 200m až kilometru a vždy si trochu oddechnul a nasál trochu vody „z vaku“. Nesnažil jsem se to do kopce rvát na sílu, protože jízdu do prudkých kopců jsem neměl nacvičenou.

První větší zastávku jsem udělal v Zimnej Dolině, kde byla jedna cesta stále nahoru a kratší do cíle a druhá cesta zpátky z kopce (dle itineráře) a delší. Kdo jede do kopce, pojedje jednou z kopce. Zvolij jsem si tu první variantu a dál to pomalu šinul do kopce. A nastaly serpentiny. Krátké, hodně a hodně do kopce.

Pomaličku jsem dorazil až na vrchol sedla Grajnár. Asi i nejvyššího bodu celého ebicyklu 2005. Jednou se tudy prý v minulosti jelo. FUJ! Nahoře kopce je na levé straně malé parkoviště se zcela zdevastovanou horskou chatkou, která kdysi sloužila jako základna místního zimního sportovního areálu. Na pravé straně je malý pomníček ze zabetonovaného zadní ocasního křídla proudového letadla. Je to tam na památku zahynuvšího letce, který to zde napařil do země MIGem 29 v roce 2002. Právě projíždí kolem Honza (nováček a nový „Tiskový mlčí Ebicyklu“). Poekáme a fotí mne zde i s koloběžkou na památku.

Potom z kopce do Hnilce. Sešup z kopce jako blázen. Nechtěl bych ten Grajnár šlapat ze druhé strany kopce. Maximální rychlost 42,2km/h. Při tomto prvním sjezdu jsem se trochu bál, ale při dalších již ne. Cesta až do odbočky na Mlynky byla vynikající, přímo k řízenému sjezdu. Potom nastaly díry v silnici a musel jsem sem tam brzdít až do krokové vzdálenosti. Brzdy koloběžky jsou vynikající, ale brzdná dráha oproti bicyklu je trochu delší. Dělá to to malé kolečko vzadu. Tam je brzda citelně méně účinná vlivem malého průměru kola.

V Hnilci jsem si dal malý odpočinek, převlékl jsem se do krátkého dresu, najedl z donesených zásob a pomalu nastoupil do dalšího sedla Súľová. Nejstrmější část byla na odjezdu z Hnilce. To jsem vyšlapal pěšky. Stoupák ale nebyl tak prudký, jako na Grajnár. 500m před vrcholem jsem potkal první ebicyklisty (Antoš, Tarantule a Zhynek), kteří jeli po trase B a napojovali se na Súľovou po MTB trase podle kopce Peklisko. Další mne dojeli Šmelcrovi. Na vrcholu Súľová byla opět zcela „vybydlená“ chata. Začalo hřmět, obloha se zatáhla a začalo kapat. Kvůli očekávanému prochlazení, dešti a vodě jsem se znovu převlékl do dlouhého a oblékl pláštěnku. A měl jsem proč.

Po prvním kilometru se děsivě rozpršelo a pršelo a pršelo po celou dobu sjezdu až do Gemerskej Polomy. Antoš s Tarantulí a Zhynekem to stihli do hospody v Betliaru. Ostatní za námi déšť ani nesmočil. A já se Šmelcry jsme to schytali za všechny. Vysvětlení je jednoduché. Při sjezdu jsme prostě jeli s tou bouřkou. Potvrzuje se mi teorie, že ponožky byť z Moiry v botách úplně plných vody vlhkost ne zcela odpuzují. Naštěstí byl ten déšť letní a teplý. Takže se to dalo přežít. V Gemerskej Polome právě otevřeli kiosk s pivem. Tatranka a pivo – nejlepší první pomoc.

Během svačinky se zcela rozjasnilo a silnice začala osychat! Do Rožňavy již se sluníčkem. Na hvězdárně je již několik lidí. Právě se odklízí židle ze sálu do garáže. Za hvězdárnu se vaří vepřový guláš. Vše bohatě zdokumentováno na digitál.

Není zde sprcha, jen jedno WC a tři umývadla. Takže hygiena spočívá v opláchnutí rukou a obličeje a převlečení do suchého po etapového oblečení. Oblečení se suší rozvěšeno kolem. Nejhorší jsou mokré boty, ale vyžebrał jsem si denní tisk a ten mi pomohl (vycpal jsem si s ním boty).

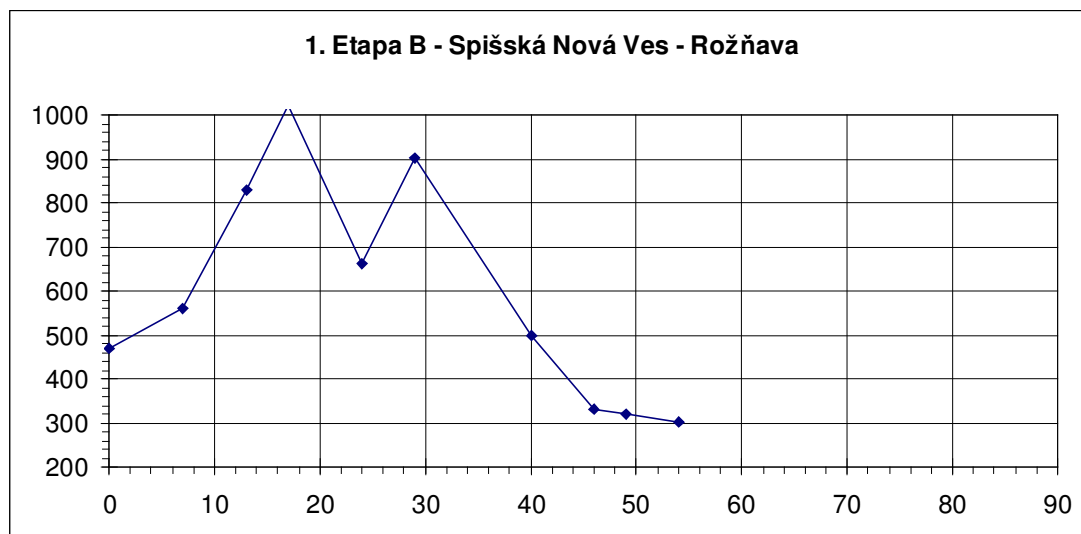
Hvězdárna je vybavena solidně. Je zde střední kopule s refraktorem Coudé 150mm, pozorovatelná s odsuvnou střechou a zrcadlovým (starým amatérským) 20cm dalekohledem a malý ~120cm refraktor. Dále je zde celoblohová meteorická kamera a sluneční hodiny. Dále zde stojí zcela nepoužívaný coelostat. Přednáškový sál, velký asi jako byl na hvězdárně Slavoníně (v Olomouci) a pár kanceláří. Na této hvězdárně jsem byl již někdy před ~15-ti lety na společném zájezdu s hvězdárnou Valašské Meziříčí (ještě s Malečkem). Trochu to tu poznávám. Jinak je tu velice útulně, domorodci z hvězdárny jsou přívětiví.

Postupně přijíždějí ostatní ebilidi, rozdává se vynikající guláš a vozová hradba přiváží lahvové pivo. Je zde krásně. Po večerním briefingu uléhám poměrně brzo do spacáku (v sále), bych byl fit na další etapu.

Aktuální trasa a profil:

Neděle - 1 ETAPA Aktuální - Spišská Nová Ves - Rožňava							
km	mnm	Odkud Kam	Směr	Silnice	Cyklostezka	Mapa	Poznámky
0	470	Spišská Nová Ves		533		63	
7	560	Novoveská Huta kostel		533		63	
13	830	Zimná dolina	--->	533		63	
17	1023	Sedlo Grajnár		533		63	
24	660	Hnilec kostol	<---	533		63	
29	900	sedlo Súľová		533		63	
40	500	odbočka k hájovně Podsúľová		533		63	stále po hlavní
46	330	Gemerská Poloma	<---	67		85	
49	320	Betliar		67		85	
54	300	Rožňava				85	

tabulka 2 – 1.etapa – aktuální trasa

Graf 2 – 1.etapa – dle aktuální trasy

Cykloúdaje:

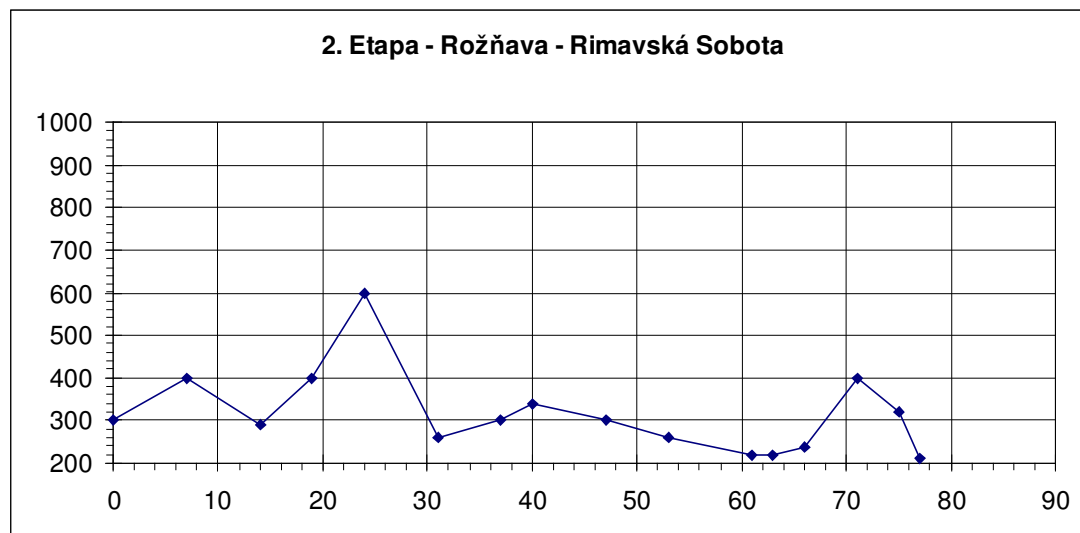
Čas odjezdu:	7h 45m	Čas příjezdu:	17h 30m
Čistý čas jízdy:	4h 36m	Ujetá vzdálenost:	58,6km
Průměrná rychlost:	11,0km/h	Maximální Rychlost:	42,2km/h

2-Etapa (Rožňava – Rimavská Sobota) – Pondělí 18-VII-2005

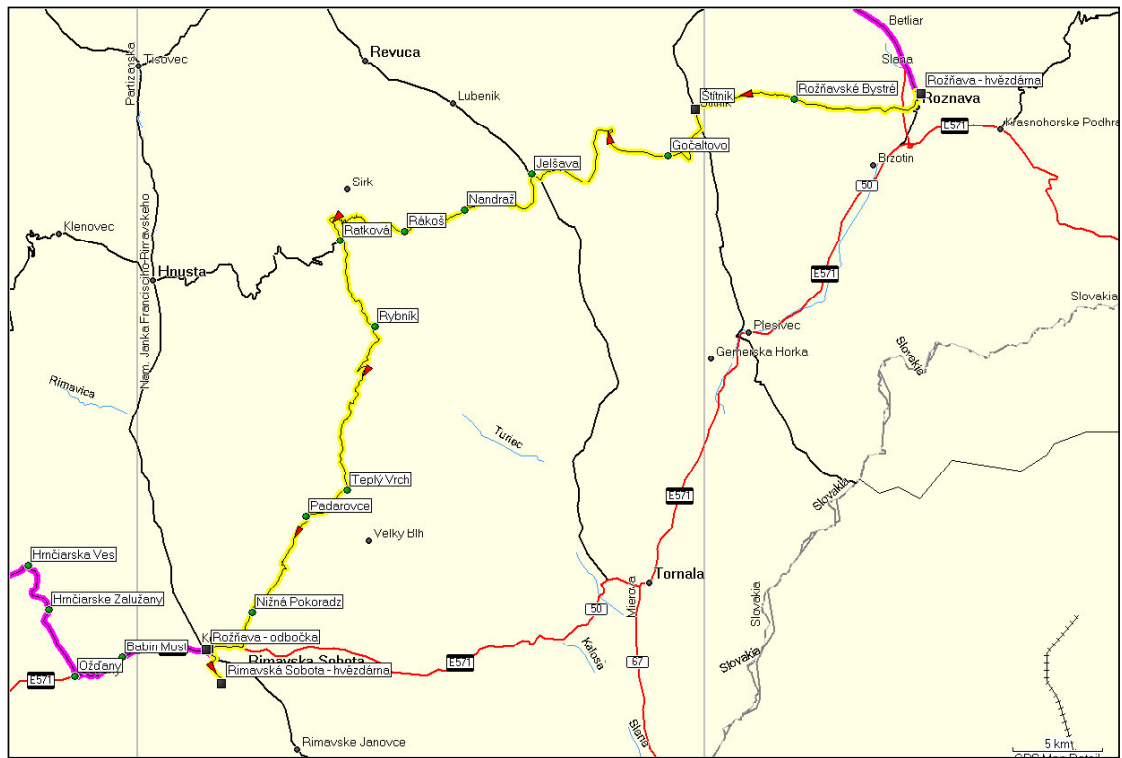
Itinerář (doporučená trasa):

Pondělí - 2 ETAPA - Rožňava - Rimavská Sobota							
km	mnm	Odkud Kam	Směr	Silnice	Cyklostezka	Mapa	Poznámky
0	300	Rožňava		526		85	
7	400	Rožňavské Bystré		526		84	
14	290	Štítník	<---	546, 587		84	
19	400	Gočaltovo		526		84	
24	600	sedlo Šebeková		526		84	Ochtinská řad. jask.
31	260	Jelšava		526		84	
37	300	Nandraž		526		83	
40	340	Rákoš				83	
47	300	Rátková	<---			83	
53	260	Rybník	--->			83	
61	220	Budíkovany				83	
63	220	Teplý Vrch	--->			105	
66	237	Padarovce				105	
71	400	sedlo Velký vrch				105	
75	320	Nižná Pokoradz				105	
77	210	Rimavská sobota				105	

tabulka 3 – 2.etapa – doporučená trasa

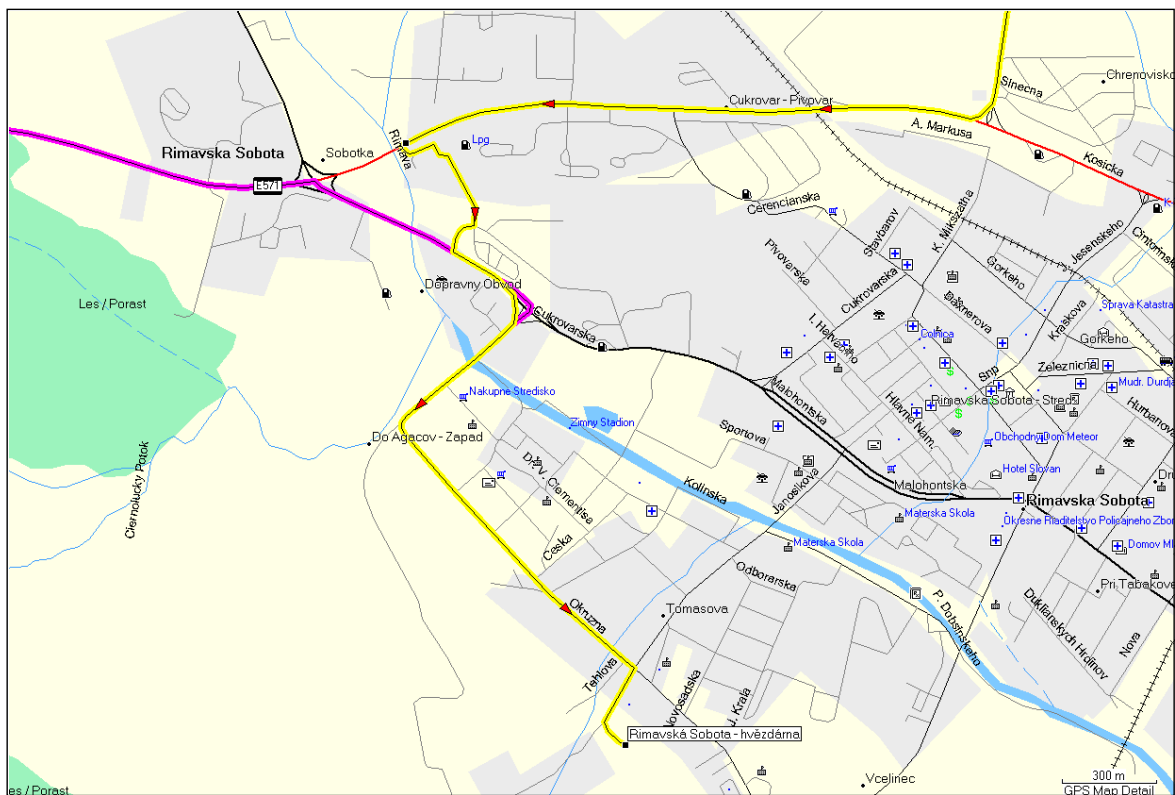

Graf 3 – 2.etapa dle doporučené trasy

Mapa 4 – trasa 2.etapy

Dojezdová mapa:

Mapa 5 – dojezd do Rimavskej Soboty

Popis jízdy:

Vstal jsem poměrně brzo. Většina ostatních ještě spala. Před hvězdárnou jsem se sbalil, abych nešustil. Před-snídávám se ze včerejších zásob. Vyjždím zase jako jeden z prvních. Dole za náměstím jsem nakoupil snídani a nějaké zásoby na cestu. Snídám před obchodem společně s Jiřím Komrskou a Vatikánem. Vyjždíme na trasu ale jednotlivě.

Cesta vede opětně jak jinak než do kopce (k Rudné). Slovensko jsou jenom kopce. Jinak jsem jel celou trasu dle itineráře. Kvůli koloběžkovému tempu jsem jel převážně opět sám. Etapa je kopcovitá nahoru a dolů. Do kopce pěšky a z kopce sešupem „co to jede“. Na sjezdu mezi Rakovnicí a Honce mám maximální rychlost 52,3km/h. Pak už jsem přibrzdřoval, neboť jsem se bál.

Ve Štítníku jsem se poprvé zastavil na oddychovku. Zde jsem u hospůdky potkal známé trio (Tarantule, Melantrich a Antoš) a po konzumaci Piva a kofoly jsem vyrazil dále na trasu. Ve Štítníku je vodní hrad, ale nešel jsem tam. Šetřil jsem čas a vyrazil dopředu. Za Štítníkem byl výstup na Golčatovské sedlo. Zase pěkný stoupák. Pozvolný, ale příšerně dlouhý. A jako na potvoru zde silničáři právě dělali nový asfaltový povrch. Jít polopěšky na koloběžce do kopce po ještě lepivém čerstvém asfaltovém povrchu je něco mezi vojenskou pakárnou a zvrhlostí. Boty se mi lepily k povrchu a když jsem stoupl na koloběžku, přilepily se mi botky následně ke stojánku. Kdepak jenom potom sezenou trochu terpentýnového oleje nebo benzínu, abych to umyl.

Nahoře na Golčatovu vrchu je odbočka k Ochtinskej Aragonitovej jaskyni, ale je právě pondělí a je zavírací den. Průzkumníci vyrážejí na průzkum „zda=li je skutečně zavřeno či otevřeno. Já svačím a debatuji s ostatními. Jsou zde právě Hájci, Podžito, ... a přijíždí i Nebeský hydromechanik ve vozové hradbě číslo 1. Doplňujeme tekutiny, živiny a vzduch do plášťů a galusek.

Potom následuje překrásný sešup až do Jelčavy. Cestou míváme krásný kamenopád (vápenec?). Právě se tu fotí Šmelcrouni. Pořizují taky nezbytné foto a dále se řítím řízenou/neřízenou rychlostí z kopce. Maximální dosažená rychlost zde byla 53,2km/h.

Jelčava je poměrně hodně folklórní město. Střed města je úplně vybydlen cikánskými spoluobčany. Obědváme v nové pizzerii nad samoobsluhou u dělostřeleckých kasáren. Zřetelně postupnou návštěvu celého ebicyklu nečekají. I tak dělají co mohou. Budou příjíždějíci ebouny zcela jistě vyplení. Já si zde dávám vyprážený syr a pivo Smadný Mních. Obě jest jedlé a pitelné.

Pak již výstup do kopce u obce Nandraž. Pěkný stoupák. Za Ratkovou odbočujeme z hlavní silnice na silničky mezi obcemi. Následující obce jsou hodně cikánské. Teprve zde je vidět lesk a bída Slovenska. Cestou míváme i několik cikánských maringotek obydlených hodně početnými rodinami. Krajina kolem mezi kopci je však naprosto úchvatná. Za obcí Rybník je krátký ale odporný stoupák se serpentínami. Zato sešup do Budíkovan je rychlý. Jedu samospádem až k přehradě u Teplého Vrchu. Někteří zastavují ke koupání (placenému i neplacenému). Já pokračuji dál až do centra obce, kde v malé hospůdce doplňuji tekutiny pivem a kofolou.

Jsem docela unaven a po zastávce v hospůdce mi ztuhly nohy a dokonce mám i malou svalovou křeč v pravém kolenu. Do obce Padarovce jedu skoro krokem. Postupně se ale rozhýbávám a táhnu to hlavně levou nohou. Musím postupně vystoupat přibližně 300m až na Velký Vrch u Pokoradze. Potom již sešup k Rimavskej Sobote.

Hvězdáreň je na úplně opačném konci města. Jedeme tam však po obchvatu, takže nemusíme bloudit městem. I na této hvězdárně jsem kdysi již byl. Dnešní pocit je však výraznější. Hvězdárnu obklopuje překrásná a perfektně udržovaná parková zahrada. No na první pohled je tu vidět, že se tu o to stará někdo s péčí a láskou. Zajímavostí jsou nejenom jednotlivé rostliny, ale i dva zmenšené modely planetek „Rimavská Sobota“ a „Paľo Rapavý“.

Ubytování jsme za hvězdárnou v chatkách pro astronomické expedice, až nenápadně připomínající podobnou chatku zvanou „Škvorník“ na hvězdárně ve ValMezu. Je zde nejen WC, ale konečně i sprcha pod širým nebem, na kterou se tvoří pořadník. I když teče jen studená voda, je po dvou dnech pocit smyté špíny a soli úchvatný. Následné pivíčko a opečený buřtíček (pravděpodobně dle chuti bezmasý) jen umocňují tento pocit. Za hvězdárenskou budovou je nejen chatička, ale i posezení u ohniště a kuželky. Pro odvážnější je zde ubytování ve třech vojenských stanech.

Exkurze po hvězdárně je vedena Paľo Rapavým. Vede nás do odborné kopule ve tvaru válce. Je zde Kamenického paralaktická montáž a na ní 150cm refraktor, 300 reflektor a ještě něco menších přístrojů. Paľo nám ukazuje nejnovější snímky nočního nebe (aktuální úkazy) z minulých nocí.

Průzkum hlavní budovy provádím svépomocí. Je zde klasická kopule s 150mm Coudé refraktorem. Zajímavý je vstup do kopule. Chodí se do ní po schůdcích přímo štěrbinou. Ve hvězdárenském sále má právě Hejtman přednášku, a tak tam neležu.

Před setměním se zatáhlo na bouřku a taky bouřka byla. Nakonec chvíli lilo jak z konve, ale trvalo to jen chvíli. Jak bouřka odcházela, tak zpoza mraků vykoukl Měsíc takřka v úplňku. Jinak i po dešti bylo stále vedro. Šel jsem spát poměrně brzo. Asi tak kolem 21 hodiny, možná trochu později. Začátek noci mi zpestřovali pijáci vína sedící zrovna před našimi dveřmi od chaty. Co se týče největší hlasitosti vedl bezkonkurenčně Mellantrich. A do toho to horko a všudypřítomní komáři. Docela děsivá noc.

Aktuální trasa a profil:

Dle itineráře – viz. tabulka 3

tabulka 4 – 2.etapa – aktuální trasa

Dle itineráře – viz. Graf 3

Graf 4 – 2.etapa dle aktuální trasy

Cykloúdaje:

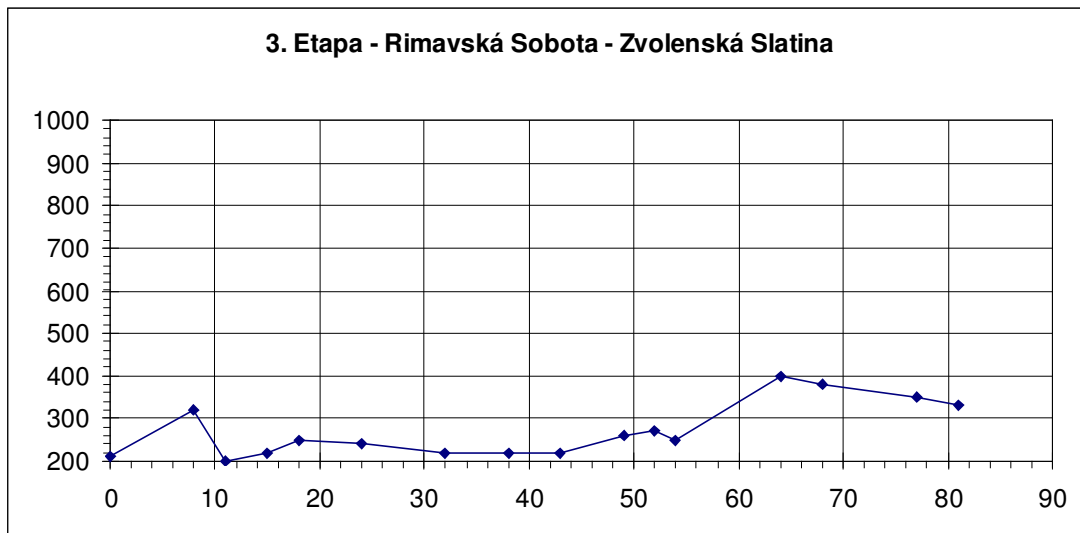
Čas odjezdu:	8h 00m	Čas příjezdu:	18h 00m
Čistý čas jízdy:	6h 34m	Ujetá vzdálenost:	84,3km
Průměrná rychlost:	12,8km/h	Maximální Rychlost:	53,2km/h

3-Etapa (Rimavská Sobota – Zvolenská Slatina) – Úterý 19-VII-2005

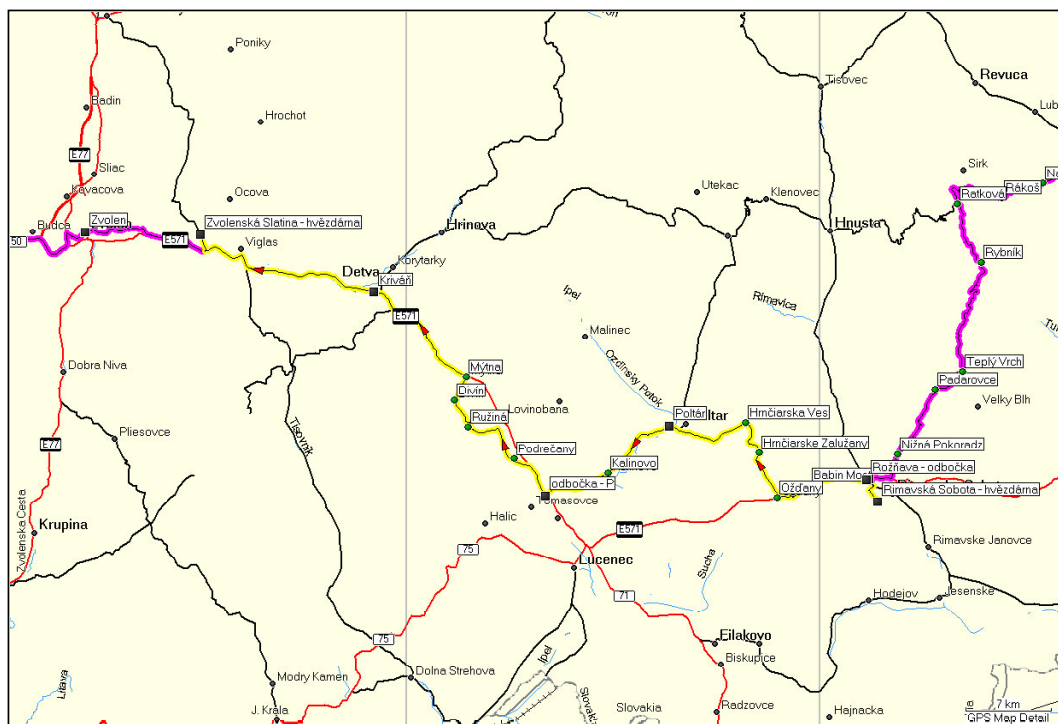
Itinerář (doporučená trasa):

Úterý - 3 ETAPA - Rimavská Sobota - Zvolenská Slatina						
km	mnm	Odkud Kam	Směr	Silnice	Cyklostezka	Mapa Poznámky
0	210	Rimavská sobota		50/E571		105
8	320	Babin most sedlo		50/E571		104
11	200	Ožďany	--->			104
15	220	Hrnčiarske Zalužany				104
18	250	Hrnčiarska Ves	<---			104
24	240	Poltár	<---			104
32	220	Kalinovo				104
38	220	x (Tomášovce)	--->	50/E571		103
43	220	Podrečany				103
49	260	Ružiná				103
52	270	Divín				103
54	250	Mýtina	<---	50/E571		81
64	400	Kriváň		50/E571		81
68	380	x (Detva)		50/E571		80
77	350	Víglaš		50/E571		80
81	330	Zvolenská Slatina				80

tabulka 5 – 3.etapa dle itineráře

Graf 5 – 3.etapa dle itineráře

Mapa 6 – trasa 3.etapy

Dojezdová mapa:

Mapa 7 – dojezd do Zvolenskej Slatiny

Popis jízdy:

Noc v Rimavskej Sobote byla docela bídná. Spal jsem na patrové rozvrzané posteli ve špatně větrané chatce. V místnosti bylo tak horko, že se nedalo vlézt do spacáku a přikryl jsem se jenom ním. I tak ale bylo děsivě horko. Tak bylo ovšem tělo vystaveno ničivému ataku komárů a ti se samozřejmě činili. Ráno jsem byl pěkně poštipáný a zároveň i rozškrábaný, jak to všechno svědilo. Dále jsem byl pěkně ulepený opět od potu jak po etapě, jak jsem se v noci příšerně potil. S úlevou jsem se navlékl do cyklistického, sbalil zavazadlo, napustil velbloudí vak vodou a vyrazil na cestu. Celá etapa vedla trochu do kopce, takže bylo třeba šetřit sílu.

Rozhodl jsem se pro cestu po hlavní (okresní) silnici. Ze dvou důvodů. Prvním byla předpověď deštivého počasí. Druhá byla poměrně velká délka trasy.

Jak se dalo předběžně předpokládat byla cesta po hlavní silnici nebezpečná, smrdutá a hlučná. Úterní provoz byl docela velký.

Asi tak nejhorší byl začátek trasy. První kopeček jsem koloběžku spíše vytlačil. Pak už to nějak šlo. Krásný byl sjezd po serpentínách z Babího kopce do Ožďan. Je to vlastně údolí do kterého se prudce sjíždí a pak zase pomalu dlouho vyjíždí. Staví se zde mostní spojení pro budoucí silnici. Krásná stavba.

Mezi Pincinou a Horní Slatinou je kopeček. Vysoký a pěkně táhlý. I zde jsem střídavě běžel a střídavě tlačil. Těsně za odbočkou do Lučence jsem u benzínky potkal známé stíhací trio (Antoš, Tarantule a Mellantrich). Dal jsem si nějaké to občerstvení a mezitím nás dojeli Vít a Dostál s partnerkou (Andrea?). Chvilí jsme pokecali, Vít vyzkoušel jízdu na koloběžce a já se potom vydal dál na cestu.

Cesta šla trošičku stále do kopce, ale dalo se to uběhnout. Za Mýtnou jsem narazil na útulnou restauraci u silnice, kde jsem potkal Sira, Eliškovce a dojeli nás i Vít a s partnerkou. Dal jsem si zde „Cikánské hody“ a notně doplnil tekutiny. A nohy mi zase ztuhly a ztěžkly. A teprve teď nastal výstup na Kriváň. Ze začátku jsem ještě běžel, ale poslední kilometr do kopce jsem spíše šel. Na hoře ve stínu právě odpočívali Šmelčřící. Tak jsem jim jen zamával a běžel dál z kopce.

Dál již trasa vedla z kopce. Přes Detvu dále na východ ku Víglaši a Zvolenskej Slatině. Mezitím mi povolila zatuhlost v nohách a já z mírného kopce začal makat do protivětru a najednou jsem měl na tachometru něco mezi 15 až 22 km/h. No pro koloběžku na dlouhé trati poměrně děsivá rychlost. Nezdržoval jsem se již nijakými zastávkami kvůli jídlu a běžel ku Víglaši.

Na mapě jsem si vytipoval návštěvu „Víglašského zámku“, jak bylo uvedeno v atlasu. Když jsem tam odbočil a dojel, zjistil jsem, že je to zbořeníště a ruina. Na některých částech postupně obnovovaná. Tak jsem si konečně otevřel itinerář a přečetl si ku svému překvapení, že zde je skutečně uvedená zřícenina hradu. Tak jsem si zde odpočinul, nafotil jsem to tady a pokračoval dále do Slatiny.

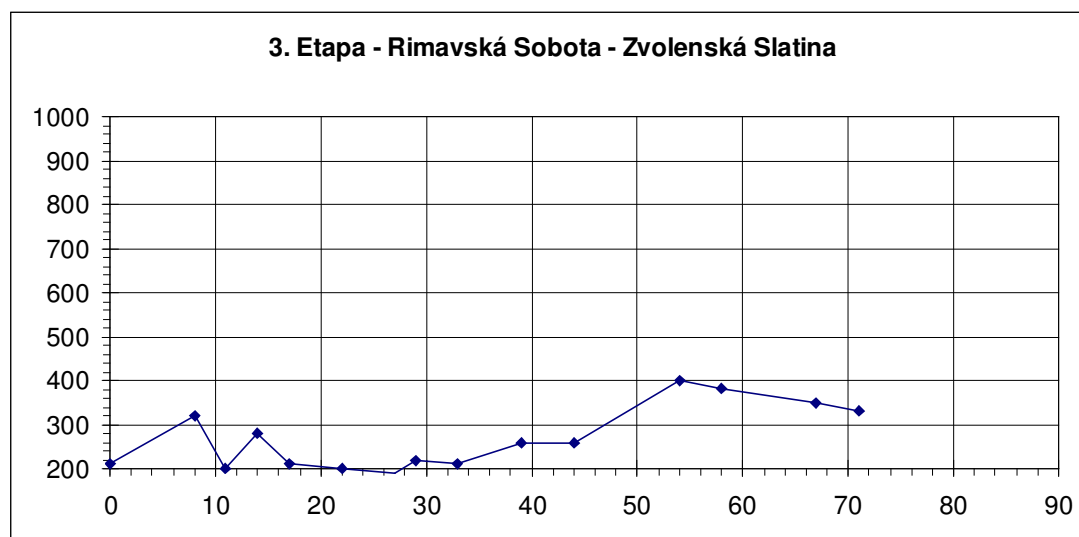
Cílový dům doc.Bahýla byl nalezen bez větších problémů. Provedl jsem základní hygienu, ale nepřevlékal jsem se z cyklistického do civilu a čekal jsem na domluvený odvoz ku Olomouci. Zítra ve středu musím být totiž opět v práci kvůli workshopu, který organizuji. Ve čtvrtek tam musím být taky a v pátek se uvidí. Pokusím se opět připojit někde na trase k ebicyklu.

U pana docenta Bahýla na nás čekalo vstupní občerstvení ve formě domácího ovčího sýru a klobásky, chleba, místní kyselky a lahvového piva. Vše vynikající. V kuchyni se dovařoval vepřovo/beraní guláš. Na přivítací návštěvě zde byl i místní starosta a několik místních astronomických nadšenců. Noclehárna byla rozdělena na tři možnosti. Něco ve starém domku kousek od Bahýlových (s možností jen suchého WC - ó jak honosný název pro kadiboudu). Další na seníku vedle baráku za dvorkem plném domácí drůbeže a jiné havěti. A VIP u Bahýlových v domku.

Aktuální trasa a profil:

Úterý - 3 ETAPA Aktuální - Rimavská Sobota - Zvolenská Slatina							
km	mnm	Odkud Kam	Směr	Silnice	Cyklostezka	Mapa	Poznámky
0	210	Rimavská sobota		50/E571		105	
8	320	Babin most sedlo		50/E571		104	
11	200	Ožďany		50/E571		104	
14	280	Doľné Vyšefany		50/E571		104	
17	210	Nové Hony		50/E571		104	
22	200	Pinciná		50/E571		104	
27	190	Horná Slatinka		50/E571		104	
29	220	x (Lučenec)		50/E571		103	
33	210	(Vidiná)		50/E571		103	
39	260	Lovinobaňa		50/E571		103	
44	260	Mýtňa		50/E571		81	
54	400	Kriváň		50/E571		81	
58	380	x (Detva)		50/E571		80	
67	350	Víglaš		50/E571		80	
71	330	Zvolenská Slatina				80	

tabulka 6 – 3.etapa – aktuální trasa

Graf 6 – 3.etapa dle aktuální trasy

Cykloúdaje:

Čas odjezdu:	08h 30m	Čas příjezdu:	16h 30m
Čistý čas jízdy:	5h 43m	Ujetá vzdálenost:	74,5km
Průměrná rychlost:	13,0km/h	Maximální Rychlost:	47,2km/h

Etapa domů

Tatík mě přijel odvézt kolem 19h. Poprosil jsem jej, aby si trochu odpočinul a já se mezitím rozloučil s ostatními naložil kolobrndu a batoh do auta a kolem 20h jsme vyrazili směrem na severozápad. Na radu domorodců jsme jeli směrem na Partizánske a potom přes Starý Hrozenkov, Uherský Brod, Uherské Hradiště směrem ku Olomouci. Za Uherským Hradištěm jsme omylem špatně odbočili a tak jsme chvíli jeli směrem ku Luhačovicím. Naštěstí jsme omyl brzo zpozorovali dle čísla silnice a vrátili se na původní trasu. Nicméně tak jsme ztratili přibližně 1/2 hodiny. Až do Uherského Hradiště řídil můj tatík, pak jsme se vystřídali a až do Olomouce jsem to dořídil sám. Unavený jsem nebyl.

Do Olomouce jsme dojeli krátce před dvanáctou. Ještě jsem musel vytáhnout z batohu a rozvěsit všechno vlhké (cyklistické) oblečení aby to neshnilo. Dále jsem se konečně celý naložil do horké vody a provedl úplnou speciální očištění a teprve potom konečně někdy kolem 1h 30m uleh do postele a usnul. A ráno opět vstával kolem 6 hodiny do práce.

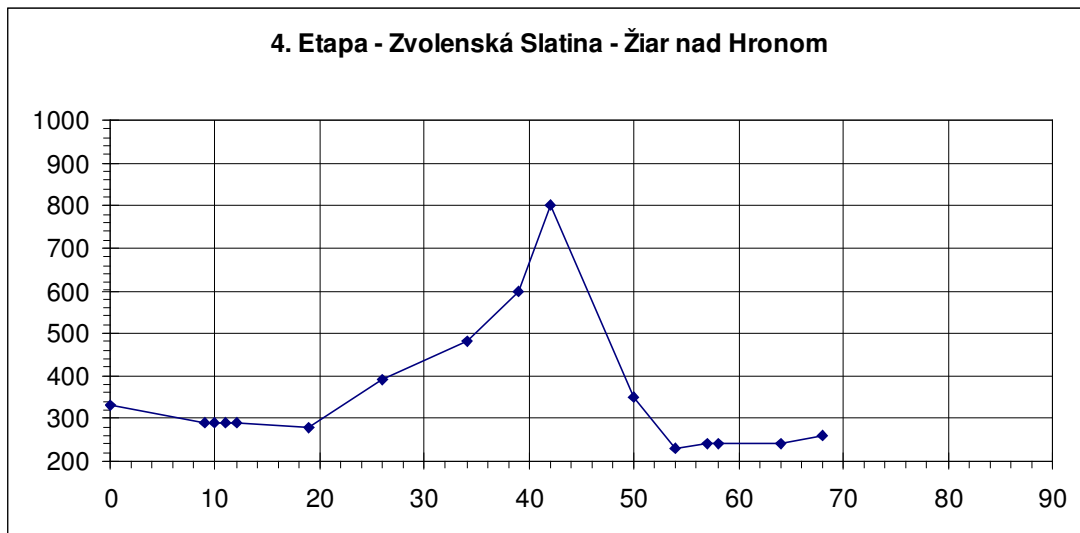
O co všechno jsem dále přišel?

4-Etapa (Zvolenská Slatina – Žiar nad Hronom) – Středa 20-VII-2005

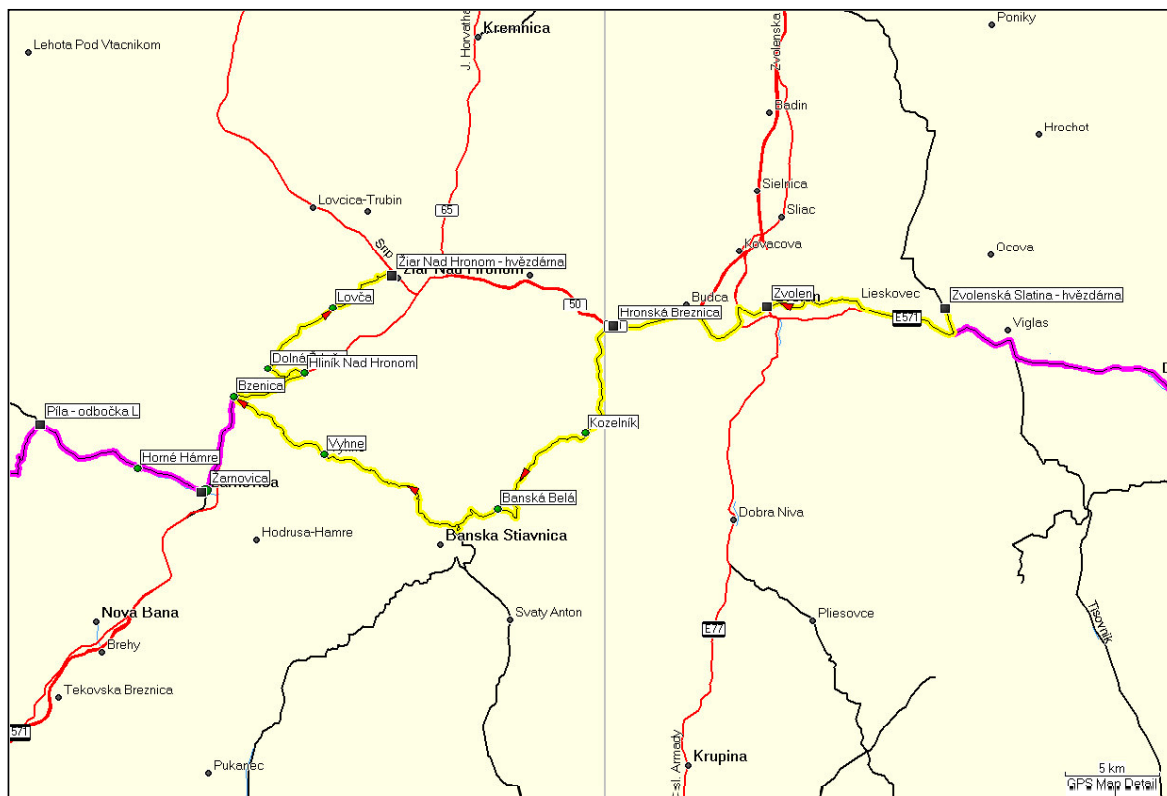
Itinerář (doporučená trasa):

Středa - 4 ETAPA - Zvolenská Slatina - Žiar nad Hronom							
km	mnm	Odkud Kam	Směr	Silnice	Cyklostezka	Mapa	Poznámky
0	330	Zvolenská Slatina		50/E571		80	
9	290	Zvolen		50/E571		79	
10	290	směr Sliach, za mostem p. Hron	<---			79	směr BUDČA
11	290	křížení s č.66				79	
12	290	křížení s č.69	<---			79	směr BUDČA
19	280	x Hronská Breznica	<---	525		79	
26	390	Kozelník				79	
34	480	Banská Belá				79	
39	600	Banská Štiavnica				78	
42	800	razc. Červená Studňa				78	
50	350	Vyhne				78	
54	230	Bzenica	--->	65/E571		78	
57	240	Hliník nad Hronom	<---			78	
58	240	Dolná Ždaňa	--->			78	
64	240	Lovča				78	
68	260	Žiar nad Hronom				78	

tabulka 7 – 4.etapa

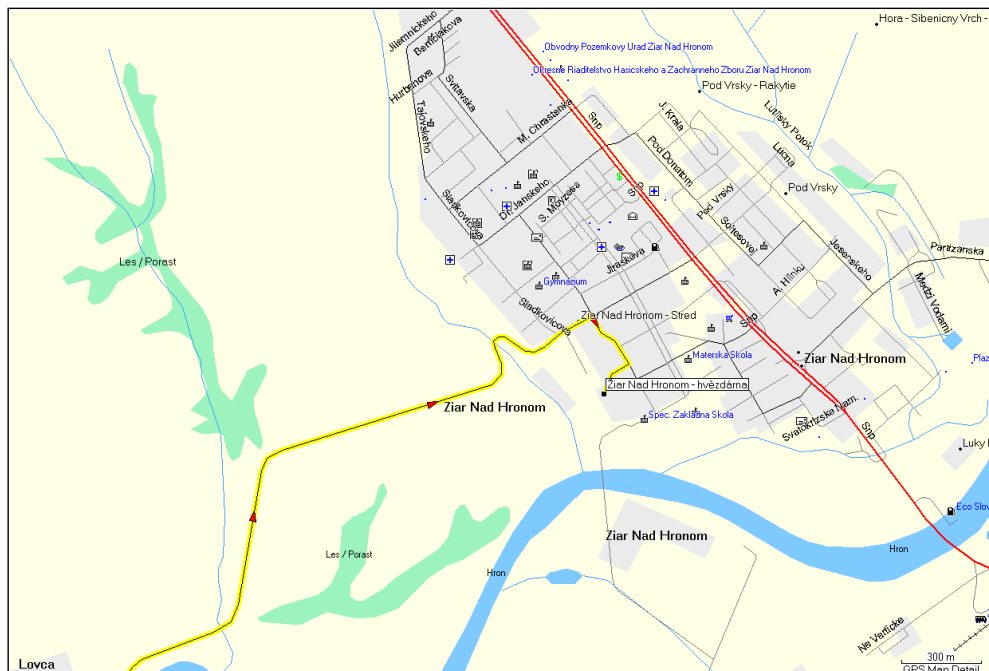

Graf 7 – 4.etapa

Mapa 8 – trasa 4.etapy

Dojezdová mapa:

Mapa 9 – dojezd do Žiaru nad Hronom

Popis jízdy:

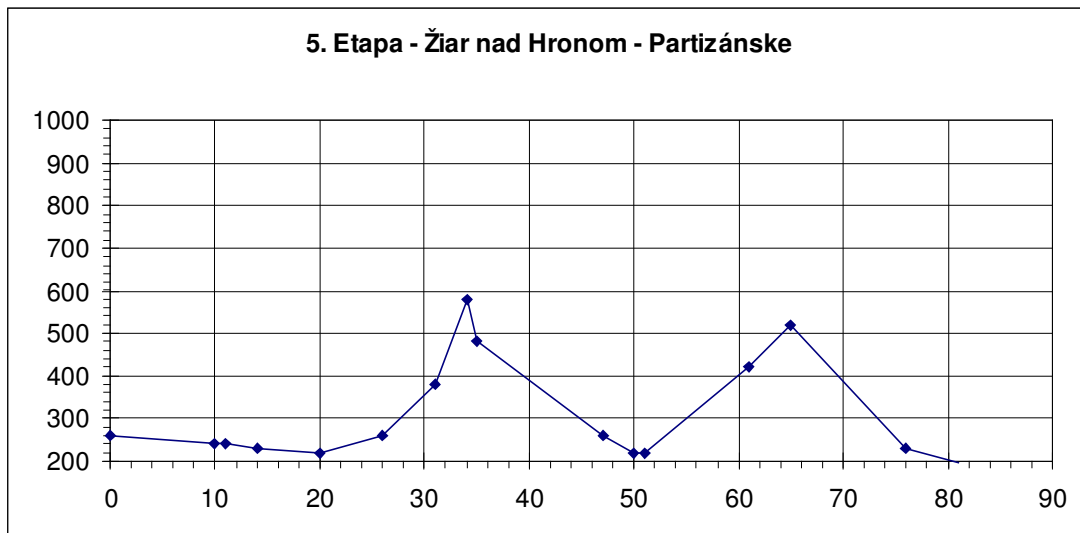
Tuhle etapu jsem již nejel.

5-Etapa (Žiar nad Hronom - Partizánske) – Čtvrtek 21-VII-2005

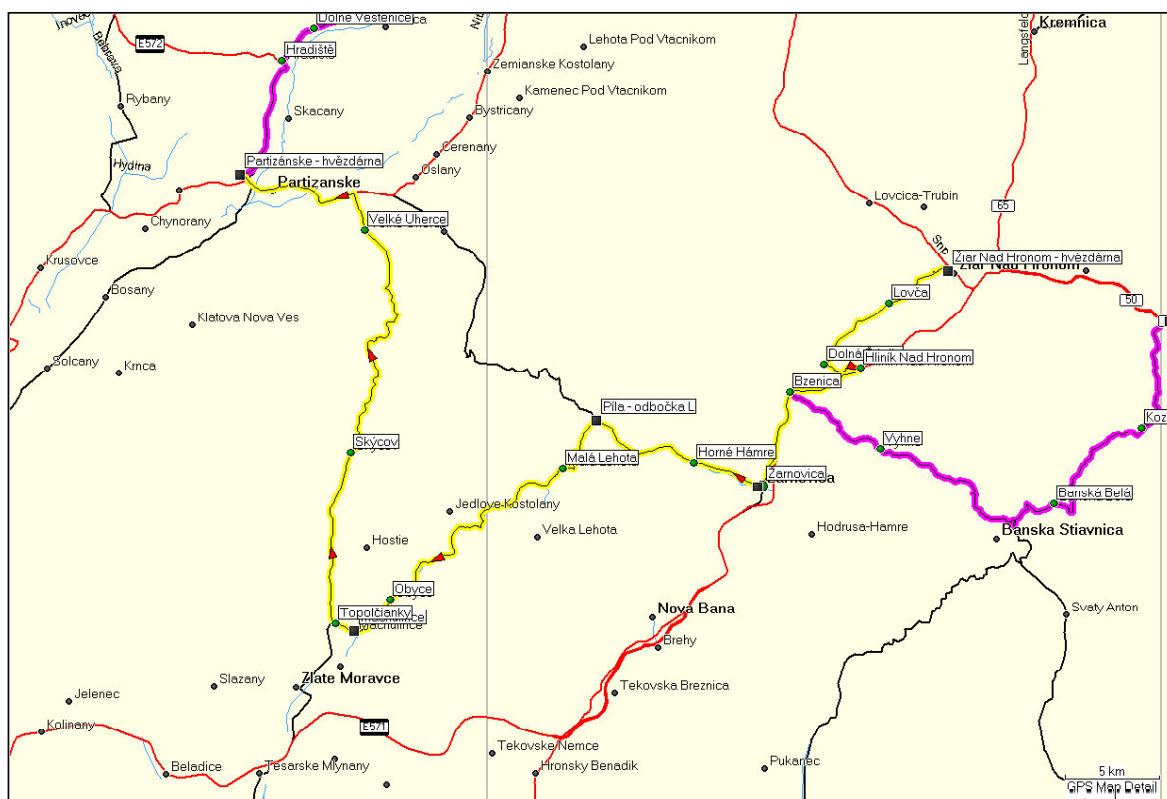
Itinerář (doporučená trasa):

Čtvrtek - 5 ETAPA - Žiar nad Hronom - Partizánske							
km	mnm	Odkud Kam	Směr	Silnice	Cyklostezka	Mapa	Poznámky
0	260	Žiar nad Hronom				78	
10	240	Dolná Ždaňa	<---			78	
11	240	Hliník nad Hronom	--->	65/E571		78	
14	230	Bzenica		65/E571		78	
20	220	Žarnovica	--->	512		78	
26	260	Horné Hámre		512		78	
31	380	x (Píla)	<---			77	
34	580	x Malá Lehota				77	
35	480	x Velká Lehota	--->			77	
47	260	Obyce				99	
50	220	Machulince	--->			99	
51	220	Topoľčianky	--->	511		99	
61	420	Skýcov		511		77	
65	520	sedlo Rázdiel		511		77	
76	230	Velké Uherce		64		77	
81	195	Partizánske		64		77	
86	200	Partizánske Hviezdareň				77	

tabulka 8 – 5.etapa

Graf 8 – 5.etapa

Mapa 10 – trasa 5.etapy

Dojezdová mapa:

Mapa 11 – dojezd do Partizánske

Popis jízdy:

Tuhle etapu jsem již nejel.

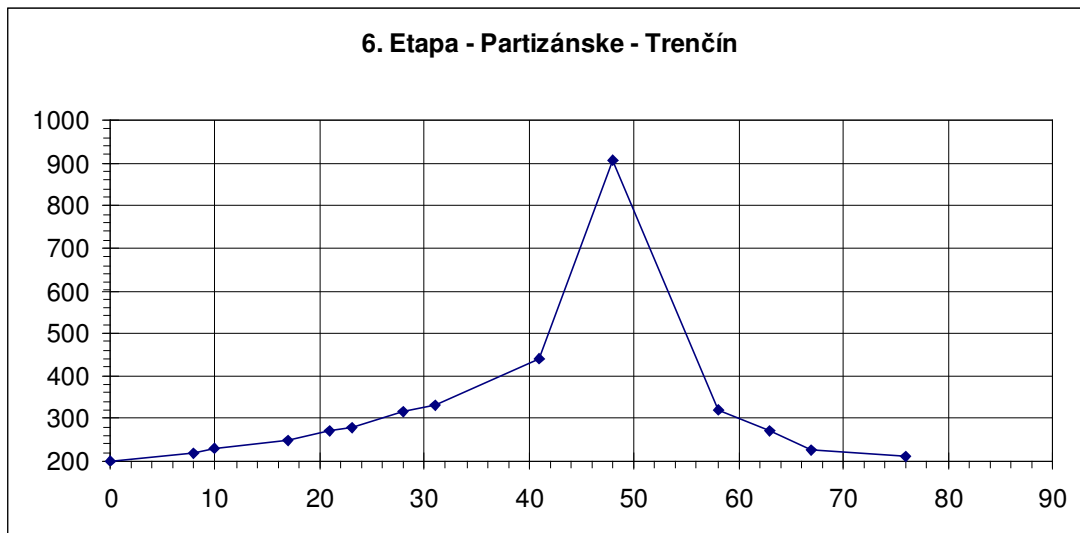
6-Etapa (Partizánske - Trenčín) – Pátek 22-VII-2005

Itinerář (doporučená trasa):

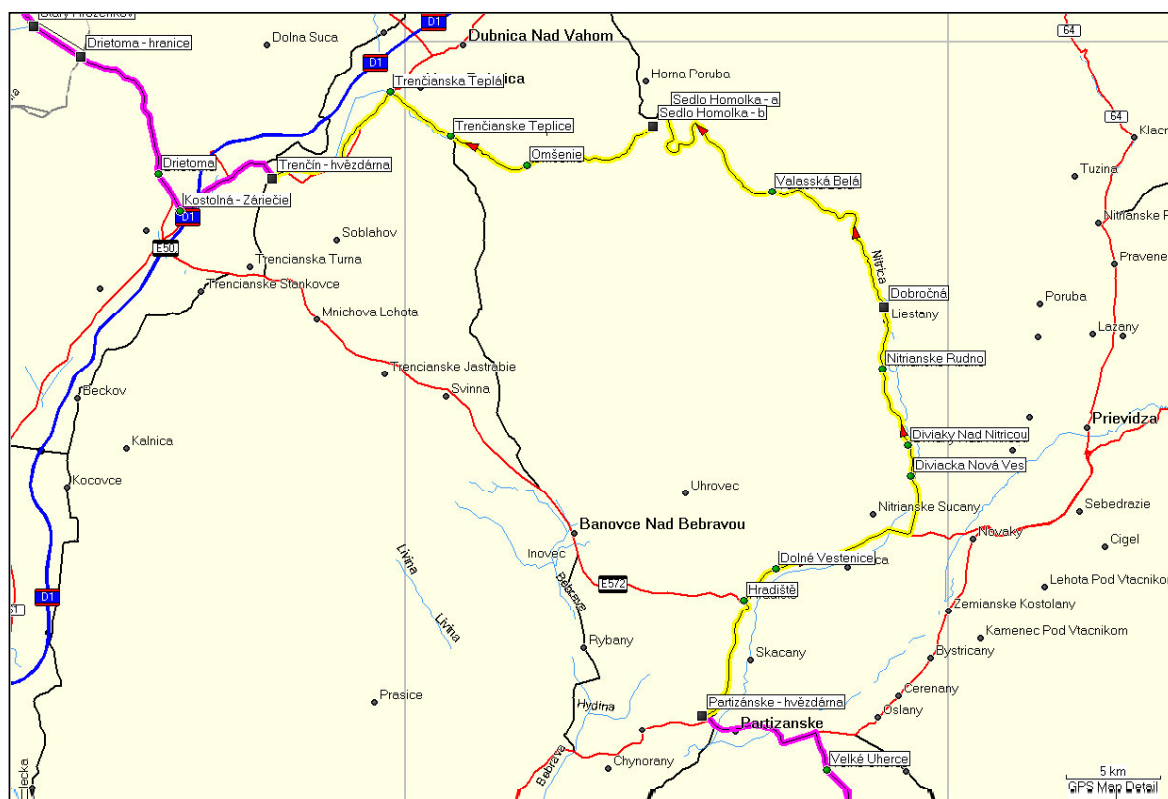
Pátek - 6 ETAPA - Partizánske - Trenčín							
km	mnm	Odkud Kam	Směr	Silnice	Cyklostezka	Mapa	Poznámky
0	200	Partizánske Hviezdarňa		64/579		76	
8	220	Hradište	--->	50/E572		76	
10	230	Dolné Vestenice		50/E572		55	
17	250	x	<---	574		55	
21	270	Diviacka Nová Ves		574		55	
23	280	Diviaky nad Nitricou		574		55	
28	318	Nitrianske Rudno		574		55	
31	330	Dobročná		574		55	
41	440	Valasská Belá		574		55	
48	907	sedlo Homolka	(<---	574	žlutá značka	54	
58	320	Omšenie				54	
63	270	Trenčianske Teplice				54	
67	225	Trenčianska Teplá	<---	61/E75		54	
76	210	Trenčín				53	

tabulka 9 – 6.etapa

Graf 9 – 6.etapa

Mapa 12 – trasa 6.etapy

Dojezdová mapa:

Mapa 13 – dojezd do Trenčína

Popis jízdy:

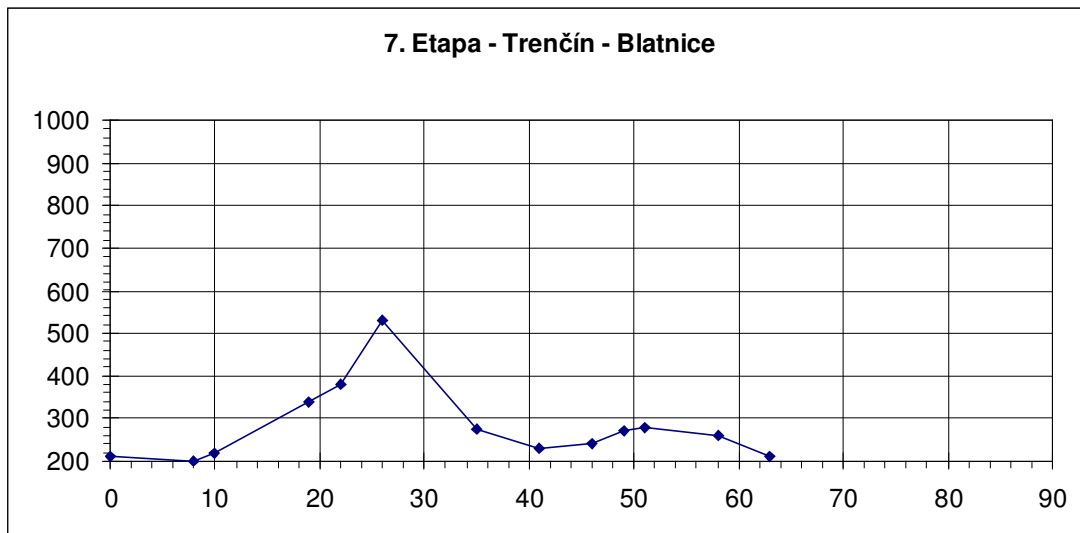
Tuhle etapu jsem již nejel.

7-Etapa (Trenčín – Blatnička pod svatým Antonínkem) – Sobota 23-VII-2005

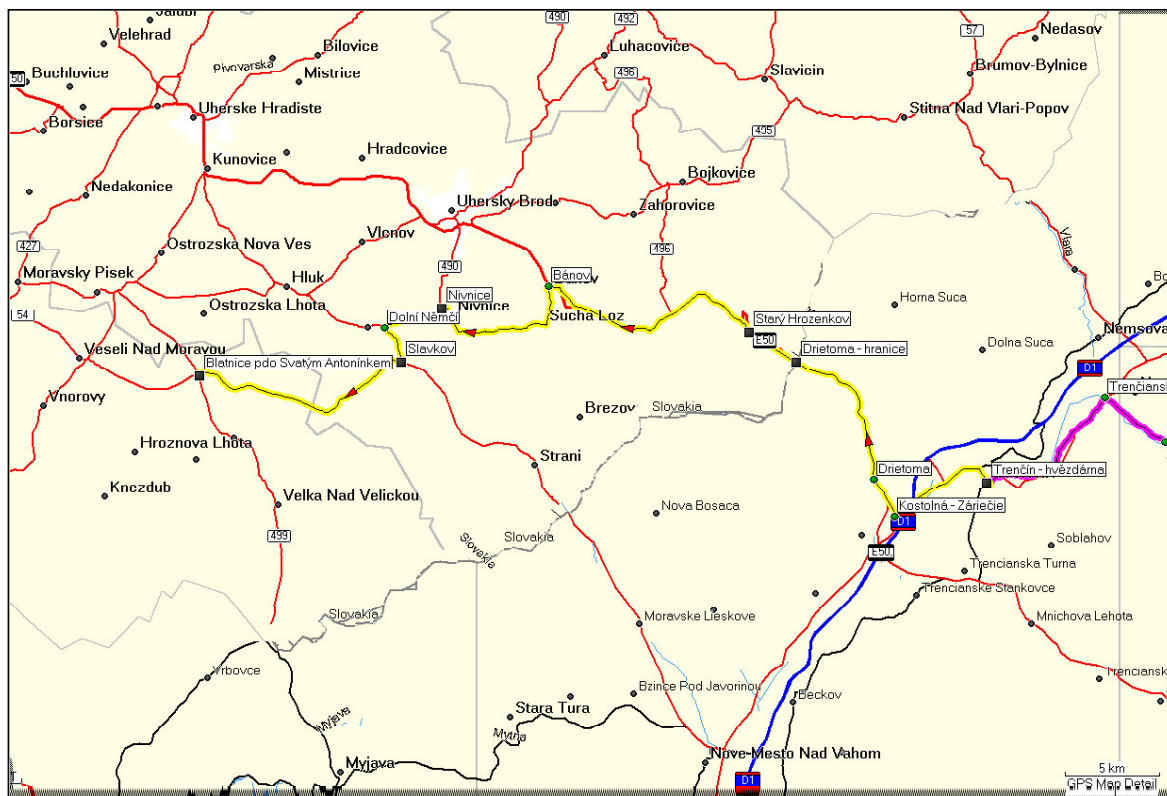
Itinerář (doporučená trasa):

Sobota - 7 ETAPA - Trenčín - Blatnice							
km	mnm	Odkud Kam	Směr	Silnice	Cyklostezka	Mapa	Poznámky
0	210	Trenčín		61/E75		53	
8	200	Kostolná-Záriečie	--->	50/E50		53	
10	220	Drietoma		50/E50		53	
19	340	Starý Hrozenkov st. hranica		50/E50		53	
22	380	Starý Hrozenkov		50/E50		31	
26	530	Starý Hrozenkov západní sedlo		50/E50		31	
35	275	Bánov		50/E50		30	
41	230	Uherský Brod		490		30	
46	240	Nivnice	--->	490		30	
49	270	Dolní Nemčí	<---	498		29	
51	280	Slavkov	--->	54			
58	260	Blatnička		54		51	
63	210	Blatnice				51	

tabulka 10 – 7.etapa

Graf 10 – 7.etapa

Mapa 14 – trasa 7.etapy

Dojezdová mapa:

Mapa 15 – dojezd do Blatničky pod svatým Antonínkem

Popis jízdy:

Tuhle etapu jsem již nejel.

8-Etapa (Blatnička pod svatým Antonínkem - Olomouc) – Neděle 24-VII-2005

Popis jízdy:

Tuhle etapu jsem již nejel.

Co říci závěrem?

I přes veškerou snahu a plány se na EBII2005 vrátit alespoň na dojezd do Blatničky a následné posezení při jistě dobrém vínečku u Cábových, jsem se již na EBICYKL nevrátil. Vše zapříčinily domácí vnitro-rodinné rozpory (no co bych chodil kolem horké kaše - pohádali jsme se s Vlastou a já to potom coby viník musel žehlit - jak jinak ne?) a z nich následná nemožnost jakkoliv cestovat kamkoliv na EBICYKL zpět.

Celkem ujeté

0 etapa	10	km
1 etapa	58,6	km
2 etapa	84,3	km
3. etapa	74,5	km
celkem	227,4	km

Poučení pro příště (trochu drsné)

- Nepřerušovat dovolenou s úmyslem vrátit se do práce, byť jen na jednu minutu
- Nepřerušovat dovolenou s úmyslem cestovat domů, byť by to tam vše vyhořelo
- Vyprdnout se na vše okolo a v klidu a pohodě si užívat EBICYKL. Do reality všedních dní se vrátit až po poslední etapě!

obrázek 2 - Pod sedlem Sul'ová

Viktor, 23-července-2005